

Stara Predhrycž.

Lubi Kscheszjenjo!

Bohu Knesej cjeszi a wam kljepschemu ſu schitke ſerkſke kyrluschje, tak wele hac; ſimy jich dostač; moli, tudy we tych knihach ſnowho cjischtane a kwaschemu wujitkej podate. Te kyrluschje ſu wot Knesa Jana Gottfr. Kühna, Duchomneho w Klukſchu, po rjadu do wjestych ſtawow a po wustajenju teho ſboža ſtajene, tež wot njekotrych prjedarjow, woſebi pak wot Knesa Jana Hobjana, duchomneho w Lubiju, a Knesa Jana Pechá, Prjedarja w Budeschini, schitke predy ſwjeru pscheladane a wot ſmolkow, tak wele hac; je možno bylo, wucziszene. Jeli pak pschi wſchitkej ſwjernoszi tola njeschto njedže ſtejo wostało, kij by neprawe ſo ſdało aby kneprawym myſlam cjanyc; dało, da zyli wñ po Kſcheszjanſtej Luboszi ſchitko kljepschemu wobrocjic; a fa to wjeszje mjec;, ſo cji ſami, kotsi; te kyrluschje pschelozili ſu, ſo pschi tem na- piſmi tych ſtrowych ſłowow djerzeli ſu (2 Tim. 1, 13.), a ſwojim ſłowami žadny druhı roſom nejſu zyli dac;, hac; jeno tajki, kij ſ Božim ſłowom prawje psches jene pschindje, a kotryž my we naschich Symbolſtich aby prawej wjery Kni- hach ſjawnje poſnajemy. Ton ſwiaty Wocjeg teho ſwjetla, kotryž pschikaje, ſo by ſo ſcijemnoszie to ſwjetko roſſwje- cijo, roſſwjec; ſo we naschich wutrobach, ſo bychmy dostaſi roſſwjeczenje teho poſnacja teje kraſnoszie Božije we woblecju Jesom Kryſta! Won sposhc; kſpjewanju nuterne a wot ſchjech zufych myſlow wucziszene wutroby, a daj ſebi plod teje huby spodobac;. Žemu bydž cjesz wot wjecznoszie do wjecznoszie. Hamen!

Piſane ton 21. djen Haperleje 1741.

Jan Bohmer,
Duchomny w Budeschyn.

(† 10. Mej. 1742 ſwojej Staroſſje 72, Hamta pak 42 Ljet.)

Ros-